

Ja, den kommunale indsats er først og fremmest kendt for at bestå i et omfattende misbrug af aktiverede kontanthjælpsmodtagere som billig arbejdskraft i de såkaldte produktionshuse. Vi kender eksemplerne fra Farum til Herning, fra Svendborg til Aalborg, og man kan stort set nævne produktionshuse i hver eneste kommune, hvor der er foregået en produktion, uden at folk har fået løn for det.

Hvad har det så ført til, når vi snakker om ordinært arbejde?

Ja, selv om ministeren ved lanceringen af de her forslag i forbindelse med kommunalreformen forsøgte at få Arbejdsmarkedsstyrelsen til at bevise det modsatte, er der intet, der tyder på, at kommunerne kan tilbyde folk en indsats, der fører til ordinært arbejde.

Der er ikke noget i lovforslaget, der taler for en mere effektiv og aktiv beskæftigelsesindsats. Der er f.eks. ikke sat penge af til den nødvendige efteruddannelse af personalet, en efteruddannelse, der kan sikre mod serviceforringelse over for de arbejdsløse i de nye jobcentre. Der er ingen sikring af, at A-centrene på basale områder vil kunne give samme service som de relativt færre B-centre. Man ser jo situationen for sig, hvordan A-centrene hverken har fantasi eller ressourcer til at tilbyde kontanthjælpsmodtagere og andre arbejdsløse andet end samling af Boddumkander eller tilsvarende kommunale spareforanstaltninger.

Lovforslaget rummer en voldsom risiko for en meget forskellig servicering fra kommune til kommune og i det hele taget et generelt fald i servicen over for de arbejdsløse, som kan se ordinært arbejde fortone sig i ministerens ABC.

Hvad angår servicen over for særlig udsatte grupper som f.eks. handicappede, sindslidende osv., er det vanskeligt at tro på, at jobcentrene vil have den fornødne ekspertise og faglighed. Resultatet vil meget let blive, at de eksisterende faglige miljøer, som vi kender i dag, og servicen over for de særlig udsatte grupper forringes. Hvordan vil regeringen sikre, at de svageste i det danske samfund fortsat vil kunne få fagligt kvalificerede og højt specialiserede tilbud? Hvordan sikres det, at jobcentrene tilføres den viden, der i dag i høj grad ligger på amtsligt niveau?

Netop fordi lovforslaget ikke sikrer den fornødne ekspertise i de lokale jobcentre, åbner forslaget for en yderligere udlicitering og privatisering af opgaver, hvad angår indsatsen for både de arbejdsløse kontanthjælpsmodtagere og han-

dicappede. I forvejen har vi set slemme og grelle eksempler på borgere, der kommer i klemme, når beskæftigelsesindsatsen privatiseres. Lovforslaget er en form for rambuk for en yderligere markedsgørelse af indsatsen på det her område.

Kl. 16.50

Med hensyn til de ansatte, der skal stå for beskæftigelsesindsatsen, er lovforslaget heller ikke meget bevendt. Som nævnt tager forslaget ikke højde for, at der er brug for efteruddannelse, at der er brug for, at der også ofres penge på efteruddannelse i forbindelse med den nye lov.

Derudover savner Enhedslisten stadig konkrete jobgarantier for de mennesker, der arbejder på området. Løn- og ansættelsesforhold må ikke forringes, ansatte må kun flyttes, hvis jobbet ligger i rimelig afstand fra den tidligere arbejdsplads, og andre ting. Der skal være brug for den enkeltes kvalifikationer i den nye lov.

Et særligt kapitel udgør flytning af tjenestemænd som følge af kommunalreformen, især flytningen fra stat til kommune. Uden at kunne overskue det præcise antal forflytninger, der ligger i det her forslag, skal vi pege på, at der fra mange juristers side faktisk er udtrykt tvivl om lovligheden af regeringens model på det her område.

Alt i alt må vi sige, at Enhedslisten ikke kan støtte forslaget, som det ligger.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren, og så er det beskæftigelsesministeren.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Med de to lovforslag, der er blevet drøftet i dag, udmønter vi beskæftigelsesområdet i aftalen om en kommunalreform, som regeringen og Dansk Folkeparti indgik i juni sidste år.

Aftalen betyder en grundlæggende ændring af organiseringen af beskæftigelsesindsatsen, mens reformen ikke ændrer ved de redskaber, der kan anvendes for at få ledige i beskæftigelse, og heller ikke ved a-kassernes nuværende opgaver.

Sigtet i beskæftigelsesindsatsen er, at de ledige hurtigst muligt kommer i beskæftigelse, at virksomhederne får den arbejdskraft, de efterspørger, at der er rummelighed på arbejdsmarkedet, og at fremtidens velfærd sikres med den størst mulige arbejdsstyrke og et effektivt arbejdsudbud. Allerede med reformen »Flere i Ar-